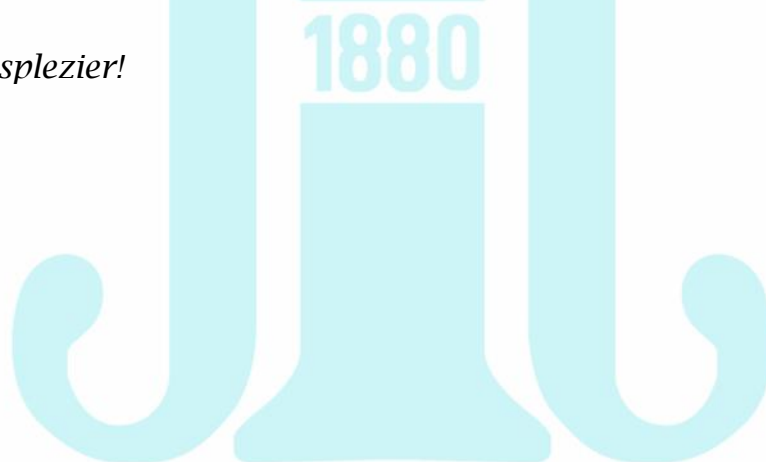

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

CIRCUSVOGELS

Een toneelspel

1880

door

Mark Broeckaert

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2006

Nr.2908

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *CIRCUSVOGELS* op te voeren moet de naam van auteur *MARK BROECKAERT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2006/0220/017
ISBN 978-90-385-09669

© 2006 Toneelfonds J. Janssens/Mark Broeckaert
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(2 personen)

EEN MAN EN EEN VROUW
OF TWEE VROUWEN
OF TWEE MANNEN
DE VROUWEN MOGEN OOK MEISJES ZIJN
EN DE MANNEN JONGENS

VOORWOORD

Een gepaste ondertitel bij Circusvogels zou kunnen zijn ‘Scènes uit een mensenleven’. Het stuk is een aaneenschakeling van korte -en soms wat langere- scènes die steeds de confrontatie tussen twee mensen tot onderwerp hebben. De kern van deze confrontatie is steeds of toch bijna steeds: de liefde. Liefde in al haar verschijningsvormen, liefde in al haar diepgang of oppervlakkigheid, liefde van korte of lange(re) duur.

Omdat het thema liefde allesomvattend kan zijn, maakt het ook niet veel uit of de twee personages een man en een vrouw zijn, twee mannen of twee vrouwen. En ook de leeftijd doet er niet toe.

Mogelijk kan men personages ontubbelen en meer acteurs laten opdraven. De auteur heeft daar geen probleem mee, maar het is niet de bedoeling... Ieder experiment is echter welkom !

De rode draad in het verhaal is het verlangen om het hoogste te bereiken, letterlijk dan de top van de kooi. De vreemde vogel die daar huist is het ‘na te streven ideaal’. Dat dit niet zonder incidenten en haperingen verloopt, ligt voor de hand.

Hoewel sommige fragmenten bij lezing misschien wat dramatisch, hoogdravend en geforceerd kunnen overkomen, is het de bedoeling dat een lichte, speelse acteerstijl wordt gehanteerd. Menig tafereel moet haast kinderlijk gespeeld overkomen. Stil spel mag niet geschuwd worden. Anderzijds moet er soms ook snel geacteerd worden. En in ieder geval is het belangrijk dat men snel, meestal zonder overgang, van de ene scène in de andere rolt. Verwondering en nieuwsgierig gluren zijn het deel van het publiek.

Het geheel moet zeer kleurrijk zijn: in decor, belichting, aankleding, muziek... De encenering moet ook tot lachen aanzetten, geen schaterlach (althoewel...) maar het publiek zal bij een juiste aanpak nu eens gefascineerd, dan weer geamuseerd zitten toekijken. De voorstelling moet fris en jong ogen

Hoewel in de tekst een aantal regie-aanwijzingen (of beter : suggesties) werden opgenomen, staat het de regisseur vrij om zijn fantasie op hol te laten slaan. Dat is ook grotendeels de bedoeling. Het stuk komt tot leven dankzij de wederzijdse bevruchting regisseur-acteurs, bijgestaan door decor, kostumering, licht en muziek. Licht en muziek/geluid zijn ook acteurs, overvleugelen hen soms, ondersteunen en helpen de sfeer te bepalen maar zijn zelden of nooit louter illustratief of bedoeld als overgang.

De in het vet gedrukte regie-aanwijzingen werden na de eerste voorstellingen aangebracht.

DEEL EEN

(Vreemde geluiden, lichtspel dat overgaat in gewoon licht. Dan stil spel. Hij zit in een grote kooi. Na een tijdje komt zij voorzichtig binnen. Kijkt omzichtig om zich heen. Bij de kooi, als tegen een vogel. Hij reageert niet. Dan begint ze aan de deur te trekken. Geeft het op. Kijkt om zich heen. Begint dan touwtje te springen, met een heel dik touw. Houdt op, terug bij de kooi. Trekt steeds heviger aan de tralies.)

ZIJ : Laat me binnen. ... Laat me erin! ... Ik wil ook. ... Ik mag ook.... Ik heb ook rechten ! Ze hebben het beloofd. Ze hebben beloofd dat ik ook mag. Jij mag niet alleen . Ik mag ook ! ...Ieder om beurt hebben ze gezegd... Laat me erin !! *(stilte, loopt omzichtig rond de kooi)* . Waarom antwoord je nu niet? Je bent toch niet dood? Ben je dood? ... Je moet een antwoord geven... je hebt het beloofd... ook als je dood bent... dat was niet de afspraak... alsjeblief, antwoord... ik wil het weten... ik heb het recht om het te weten... *(even stilte)* als je niet antwoord maak ik mezelf van kant... hoor je... hoor je mij? Ik maak mezelf van kant als je niet antwoordt... Ik hang me op, hier met dit touw... ik draai het zo rond mijn nek en ik hang me op...wat ga je dan doen als ik mij heb opgehangen? Wat ga je doen als ik dood ben? Met wie ga je praten als ik er niet meer ben... Je antwoordt niet hé... je weet het niet hé... zie je wel dat je mij nodig hebt... dat je mij nodig hebt om tegen te praten... je wilt niet dat ik mij ophang... je wilt niet dat ik dood ga... ik zie het aan je gezicht... je doet maar alsof... ik hoor je wel... ik zie je wel... je bent een komediant... een slechte komediant... maar een komediant... Laat me erin! *(stilte, loopt omzichtig rond de kooi)*) Je bent laf, je bent niet eerlijk... ik hou niet van lafaards... ik hou niet van jou... niet als je zo bent... hallo... hallo... ben je er nog? Ik ben hier... Kijk dan... kijk dan toch, hier ben ik... joehoe!

(Nu zeer snel)

HIJ : Neen en laat me nu met rust.

ZIJ : Jij bent niet dood.

HIJ : Natuurlijk niet.

ZIJ : Maar ik dacht...

HIJ : Je moet niet denken...

ZIJ : Ik moet niet denken.

HIJ : Je moet niet denken...

ZIJ : Neen, ik moet niet denken.

HIJ : Je moet niet denken.

ZIJ : Neen... ik moet niet... maar waarom antwoordde je dan niet?

HIJ : Antwoorden?

ZIJ : Ja, antwoorden...

HIJ : Antwoorden?

ZIJ : Ja, antwoorden!

HIJ : Waarom zou ik moeten antwoorden?

ZIJ : Omdat ik het je vraag!

(Geen antwoord)

(roept) Omdat ik het je vraag.

HIJ : Je moet niet zo roepen. Ik wil niet.

ZIJ : Ik roep als ik dat wil.

HIJ : Neen.

ZIJ : Laat me erin.

HIJ : Neen!

ZIJ : Maar je had het beloofd.

HIJ : Ik heb niets beloofd. Zij misschien maar ik niet...

ZIJ : Jawel.

HIJ : Niet.

ZIJ : Wel.

(stilte)

HIJ : Wanneer dan?

ZIJ : Het was op het feestje.

HIJ : Ik ga nooit naar feestjes.

ZIJ : Wel waar, ik weet het heel zeker.

HIJ : Waarom weet ik daar dan niets van?

ZIJ : Je had zeker weer te veel gedronken.

HIJ : Ik drink niet.

ZIJ : Toen wel.

HIJ : Dat zeg jij.

ZIJ : Het is de waarheid!

HIJ : Wat weet jij nu van de waarheid... Laat me met rust. Ik ben moe.

ZIJ : Jij bent altijd moe.

HIJ : Ja.

ZIJ : Ik ben niet moe.

HIJ : En ik wil nu niet naar je luisteren.

ZIJ : Jij wilt nooit naar mij luisteren.

HIJ : Neen.

ZIJ : Laat me binnen.

HIJ : Neen. En zeg nu weer niet dat ik het beloofd heb.

ZIJ : Je hebt het beloofd.

HIJ : Je doet het weer!

ZIJ : Maar het is echt waar. Je hebt het beloofd.

HIJ : Ik heb niets beloofd.

ZIJ : Wel waar.

(geen antwoord)

ZIJ : (*zeer kinderlijk*) Als je iets belooft moet je dat ook doen. Je moet je belofte houden... altijd. Een gegeven woord is... is... gegeven... Hoe kan je nu leven

als je je woord niet houdt?

(geen antwoord)

Je antwoordt niet. Je antwoordt niet. Ik vertel het ze. Ik zal hen vertellen dat je het beloofd had en dat je nu...

HIJ : Ik heb niets beloofd... je maakt het jezelf wijs... Jij houdt jezelf voor de gek.. maar je doet maar. Vertel het ze maar. Ik ben niet bang van ze.

ZIJ : Ik wel.

HIJ : Onzin.

ZIJ : Waarom ben jij niet bang van ze?

HIJ : Ik ken ze. Als je iemand kent moet je er niet bang voor zijn. Je moet alleen bang zijn als... ach laat maar.

ZIJ : Ik begrijp het niet.

HIJ : Dat dacht ik wel.

ZIJ : Je lacht me uit.

HIJ : Ik lach je helemaal niet uit.

ZIJ : Je lacht me wel uit.

HIJ : Zie je mij dan lachen?

ZIJ : Neen.

HIJ : Wel dan...

ZIJ : Jij lacht me uit binnen in je...

HIJ : Je vertelt onzin.

ZIJ : Ja.

HIJ : Zie je... Ik vertel alleen maar de waarheid.

ZIJ : De waarheid...?

HIJ : Ja, de waarheid!

ZIJ : Ken jij die dan?

HIJ : De waarheid? Natuurlijk;

ZIJ : Vertel ze me.

HIJ : Dat kan ik niet doen.

ZIJ : Waarom niet?

HIJ : De waarheid is alleen voor zij die het begrijpen.

ZIJ : En ik zou het niet begrijpen?

HIJ : Natuurlijk niet.

ZIJ : En waarom zou ik de waarheid niet begrijpen?

HIJ : Jij bent een vrouw.

ZIJ : Zie ik er zo uit?

HIJ : Dat... dat weet ik niet.

ZIJ : Ik dacht dat jij alles wist...

HIJ : Niet alles. Veel, maar niet alles...

ZIJ : O...

HIJ : Hoezo 'o'...

ZIJ : *(zeer angstig, de telefoonscène moet door beiden zeer kinderlijk gespeeld worden)* De telefoon gaat...

HIJ : Ja... neem dan toch op...

ZIJ : O ja... ik durf niet.

HIJ : Ik neem niet op. Ik neem nooit de telefoon op...

ZIJ : Neen, nooit... waarom niet eigenlijk?

HIJ : Dat is mijn geheim.

ZIJ : O ja, natuurlijk... jouw geheim...

HIJ : Iedereen heeft recht op ten minste één geheim in zijn leven...

ZIJ : Je hebt gelijk.

(neemt ingebeeldde telefoon en begint een gesprek met alleen maar 'allo' in verschillende intonaties – na een tijdje haakt zij in)

Opgehangen...

HIJ : Natuurlijk, zoals jij tekeer ging...

ZIJ : Het spijt me...

HIJ : Wat is jouw geheim eigenlijk?

ZIJ : ... mijn geheim?

HIJ : Ja, wat is jouw geheim waar je recht op hebt?

ZIJ : Ik weet niet... ik heb er eigenlijk geen denk ik...

HIJ : Iedereen heeft een geheim in zijn leven...

ZIJ : Het mijne zal nog moeten komen...

HIJ : Dat kan niet!

ZIJ : Je bent weer moeilijk vandaag.

HIJ : Niet waar. Jij bent moeilijk. Bijvoorbeeld : waarom zei je dat ik niet dood was.

ZIJ : Ik zag het toch dat je niet dood was.

HIJ : Dat kan je niet zien.

ZIJ : Ik zag hoe je ademde.

HIJ : Jij hebt te veel fantasie.

ZIJ : En je ogen bewogen.

HIJ : Mijn ogen bewegen nooit als ik dood ben.

ZIJ : En toch heb ik het gezien.

HIJ : Je was zeker weer aan het hallucineren.

ZIJ : Ik hallucineer bijna nooit, jij daarentegen...

HIJ : Je moet me met rust laten...

ZIJ : Wil jij graag dood zijn?

HIJ : Neen natuurlijk niet... Waarom wil je dat weten?

ZIJ : Zeg nu niet dat dat weer zo'n 'geheim' van je is. Ik wil het gewoon weten, zomaar.

HIJ : Niemand wil zomaar iets weten.

ZIJ : Ik wel.

HIJ : Ja.

ZIJ : Wat ja.

HIJ : Soms wil ik wel graag dood zijn. Zoals nu.

ZIJ : Wil jij nu graag...?

HIJ : Ja, dat zeg ik toch.

ZIJ : Waarom...?

HIJ : Dat weet ik niet.

ZIJ : Jij weet echt niet alles!

HIJ : Natuurlijk niet, dat zei ik je toch...

ZIJ : Wil jij niet weten wie er aan de telefoon was?

HIJ : Neen.

ZIJ : (*zeer geheimzinnig*) Goed, dan is dat mijn geheim! ... Weet je nog toen je geboren

werd? Moeder huilde en vader ook en de hond jankte maar jij lag daar om je heen te kijken en je huilde niet en daarom dachten ze eerst dat je dood geboren was.

HIJ : Dat was ook zo...

ZIJ : Een beetje zeker? Waarom wil jij graag dood zijn?

HIJ : Waarom wil jij graag leven?

ZIJ : Ik weet niet. Ik heb het mij nooit afgevraagd...

HIJ : Je bent een onnozele gans...

ZIJ : (*blij*) Ja?

HIJ : Een dikke vette onnozele gans...

ZIJ : Je bent zwartgallig.

HIJ : Natuurlijk, ik ben dood.

ZIJ : (*uitroep*) Je bent niet dood, je leeft, en hou nu op met die onzin!

(geen antwoord, hij gaat liggen als een opgebaarde dode)

ZIJ : Wat doe je nu?

HIJ : Dat zie je toch.

(‘donker licht’, begrafenismuziek)

ZIJ : Je bent niet dood... Je hebt je schoenen nog aan. Als je echt dood zou zijn, zou je geen schoenen aan hebben. En je mag ze wel eens poetsen, ze zijn vuil. (*begint zijn schoenen verwoed te poetsen*) Je weet dat ik van je hou, ook al zijn je schoenen vuil. Maar je zou er toch wat meer moeten op letten. Als je met vuile schoenen door het leven gaat... Ik krijg het er niet af... (*stilte*) . Misschien kan ik ook maar beter dood zijn. Zoals jij. (*gaat liggen zoals hij, na even*) Mijn schoenen zijn ook... Zal ik ze ook maar uit doen? (*geen antwoord*) Ik vind wel dat je eens mag antwoorden hoor... (*ligt als dood, zacht ijl muziekje*) Het lijkt hier wel een sauna... met die muziek bedoel ik... (*zit recht*) Dood zijn is maar saai hoor...

(geen antwoord, probeert hem wakker te schudden)

Ik hou niet van dood zijn.... *(begint hem te kriebelen)* je bent niet dood... zie je wel... *(streng als een moeder)* en nu wil ik nooit meer dat je nog zulk spelletje speelt... het is bizar... het is akelig, morbide... je doet me pijn als je zo doet... en dan moet ik huilen... ik moet altijd huilen als je mij pijn doet... En het is niet leuk... beloof me dat je het nooit meer zult doen...

(West Vlaams)

HIJ : Het is al goed... niet huilen... En laat me nu met rust. *(gaat in foetushouding op de grond van de kooi liggen)*

ZIJ : Wat doe je nu?

HIJ : Ik wil slapen.

ZIJ : Nu? En het is pas middag! Waarom wil jij op de middag gaan slapen?

HIJ : Ik ben moe natuurlijk. Waarom zou ik anders willen slapen?

ZIJ : Ik ben niet moe.

HIJ : Ik heb vannacht geen oog dicht gedaan.

ZIJ : Neen, dat heb ik gemerkt. Je was ook laat thuis. Hoe laat was je thuis?

HIJ : Weet ik niet.

ZIJ : En je had weer gedronken.

HIJ : Ik had niet gedronken. Je weet dat ik niet drink.

ZIJ : Je liegt. Ik heb het geroken.

HIJ : Ik wil er niet over praten.

ZIJ : Nee, dat is gemakkelijk. *(imiteert)* Ik wil er niet over praten. *(stilte)* En je hebt ook overgegeven. Ik rook de kots in de slaapkamer en zag hem op de wc-pot kleven. Hij hangt er nog.

HIJ : De kots?

ZIJ : Ja.

HIJ : Ik had het toch opgekuist...

ZIJ : Zie je wel dat je gedronken had!

HIJ : Zeker iets verkeerd gegeten.

ZIJ : Je leek wel dood te gaan.

HIJ : Je droomt.

ZIJ : Je bent niet dood, hoe kan je anders met mij praten? Als je dood bent kan je niet met mij praten.

HIJ : Ik praat niet met jou. Jij praat. (*stilte*)

(einde dialect, wijziging belichting)

ZIJ : Ben je echt dood?

(geen antwoord)

ZIJ : Neen, niet dood zijn... ik moet je nog zoveel vertellen... en je bent nog te jong om dood te gaan... als je jong bent mag je nog niet doodgaan... doodgaan is niet voor mensen die nog jong zijn... dood zijn is voor oude mensen...

HIJ : Wanneer ben je oud?

ZIJ : Ik weet niet. Als je 70 bent of zo...

HIJ : Je weet het niet...

ZIJ : Dat zei ik toch... je hebt nog tijd... je hebt nog zoveel jaren voor je... zoveel jaren, samen met mij... kom lieverd... antwoord... zeg me dat je niet dood bent...

(korte stilte, hij draait zich om)

HIJ : Nu goed dan... omdat je het zo lief vraagt... je weet dat ik daar niet tegen kan...

ZIJ : (*luide knal, uitroep*) Wat heb je nu gedaan! Kijk nu wat je gedaan hebt! Je broek...

HIJ : Ik heb in mijn broek gepi... (*realiseert zich*)

ZIJ : Je hebt in je broek gepist!

HIJ : Ja,...en dan...

ZIJ : En nu is ze helemaal nat.

HIJ : Natuurlijk.

ZIJ : Natuurlijk, natuurlijk... dat is toch niet natuurlijk...

HIJ : Als je in je broek pist, is je broek nat, dat is toch logisch.

ZIJ : Maar het is toch niet logisch dat je in je broek doet. Daar ben je toch al veel te oud voor.

HIJ : Hoe oud moet je zijn om nog in je broek te mogen pissen?

ZIJ : Niet zo oud als jij nu bent.

HIJ : Je antwoordt niet op mijn vraag.

ZIJ : Hoe kan ik nu op zo'n domme vraag antwoorden?

HIJ : Hoe oud moet je zijn om nog in je broek te mogen pissen?

(andere toon)

ZIJ : Weet ik toch niet. Ik ben je moeder niet.

HIJ : Neen, moeder zou het wel geweten hebben. Moeder wist altijd overal een antwoord op. Hoe je je veters moest vast knopen, en hoe je je neus moest snuiten en hoe je soep moest maken en hoe je moest fietsen en boodschappen doen en het gras maaien en frieten bakken en de straat schoonvegen en ook hoe je je moest wassen en de hond moest uitlaten...

ZIJ : Hadden jullie een hond? Je hebt nooit verteld dat jullie een hond hadden.

HIJ : Wij hadden helemaal geen hond.

ZIJ : Maar je hebt net gezegd...

HIJ : Dat moet je gedroomd hebben.

ZIJ : Neen, je hebt het echt gezegd... ik ben niet zot hoor...

HIJ : En toch hadden wij geen hond. Alleen een mama en soms een papa en een koppel muizen en een kanarie en een bokaal met goudvissen. MAAR GEEN HOND!

ZIJ : Schreeuw niet zo. Doe je broek uit.

HIJ : Wat?

ZIJ : Doe je broek uit zeg ik je.

HIJ : Neen.

ZIJ : Hoe neen?

HIJ : Ik wil mijn broek niet uit doen.

ZIJ : Weer zo'n geheimpje van je?

HIJ : Maar neen...

ZIJ : Niemand ziet je.
HIJ : En als er iemand binnenkomt?
ZIJ : Er komt niemand binnen. Niet op dit uur.
HIJ : Maar het zou toch kunnen...
ZIJ : Het is nog nooit gebeurd.
HIJ : En jij dan?
ZIJ : Hoezo ik?
HIJ : Jij hebt mij ook nog nooit zonder broek gezien.
ZIJ : (*lacht*) Neen, da's waar...
HIJ : God wat is het leven soms moeilijk...
ZIJ : Laat God er buiten wil je.
HIJ : Je kan God niet zomaar buiten spel zetten.
ZIJ : Wat kan God het schelen of jij je broek uit doet of niet! Hij is wel meer gewoon ...
HIJ : Daar heb je misschien wel een punt. Wat kan het Hem schelen?
ZIJ : Wel dan?
HIJ : Toch is het niet eerlijk...
ZIJ : Misschien niet, 'eerlijkheid is niet van deze wereld' maar maakt dat verder iets uit?
HIJ : Doe jij dan ook je broek maar uit. Dat is eerlijk.
ZIJ : Maar ik heb helemaal niet in mijn broek...
HIJ : Da's waar.
ZIJ : Je bent weer aan het treuzelen.
HIJ : Sorry. (*doet zijn broek uit*)
ZIJ : Je onderbroek ook.
HIJ : Ben je gek.
ZIJ : Je onderbroek ook zeg ik je!
HIJ : Waarom?
ZIJ : Je hebt erin gepist. Die zal ook wel nat zijn zeker...
HIJ : Maar ik kan hier toch niet...
ZIJ : Waarom niet...
HIJ : Maar dan ziet...
ZIJ : Je pietje...
HIJ : Ja.

ZIJ : Wat is daar nu aan... mannen!

HIJ : Neen... ik doe het niet...

ZIJ : Ik doe mijn ogen dicht.

HIJ : Niet gluren.

ZIJ : Ik gluur niet.

(Hij doet onderbroek uit, je ziet dat hij een pamber draagt)

HIJ : En nu?

ZIJ : Doe open.

HIJ : Dat zou je wel willen.

ZIJ : Hier, je kan mijn trui omslaan.

HIJ : Geef maar door.

ZIJ : Eerst opendoen.

HIJ : Je kan ze door de tralies geven.

ZIJ : Met mijn ogen dicht?

HIJ : Natuurlijk.

ZIJ : (*boos*) Hou er nu mee op, ik ben die spelletjes zat.

HIJ : (*triest*) Schreeuw niet zo. Je weet dat ik er niet tegen kan als je schreeuwt. Als je schreeuwt ga ik huilen en ik wil niet huilen... Van huilen word ik verdrietig en ik wil niet verdrietig zijn...

ZIJ : Doe niet zo belachelijk, en ik schreeuw als ik daar zin in heb!

HIJ : Hou op, je doet me pijn... alles doet pijn aan me als je schreeuwt... mijn vingers... mijn tenen... mijn buik... mijn hart... je weet wat er dan kan gebeuren... (*krimpt in elkaar*) ik wil geen pijn meer... ik wil nooit meer pijn... ik wil vrolijk zijn, lachen, plezier maken... ik wil feesten, dansen, zingen ...

ZIJ : (*begint te zingen*)

Mijn lief, je bent niet alleen

Je hoeft niet bang te zijn

Mijn lieve liefje klein

Maar als de lucht zuur wordt